

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 iunie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Nour Ion Gheorghe, născut la 03 iunie 1979, originar din s. Pohoarnă r-nul Șoldănești, domiciliat mun. Chișinău str-la Caucazului 6 ap. 2.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.07.2015-03.03.2016
2. instanța de apel: 29.03.2016-27.06.2016
3. instanța de recurs: 21.10.2016 - 30.11.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Leova din 03 martie 2016, Nour Ion Gheorghe, a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit sentinței menționate, de către organul de urmărire penală, Nour I., a fost pus sub învinuire pentru faptul că, activând în calitate de Inspector inferior patrulare rutieră al Plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova, al Batalionului nr. 3 al subdiviziunii mobile a Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție, aflându-se în s. Borogani, r-l Leova, în exercițiul funcției, în calitate de agent constator, fiind conform prevederilor art. 123 Cod penal, persoană publică, cu funcție de răspundere, în calitate de funcționar fiind obligat să respecte legislația în vigoare, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, la 12.02.2014, în jurul orei 00.45, a stopat mijlocul de transport (tractor) de modelul „SHIBAURA”, cu capacitatea cilindrică $V=954 \text{ cm}^3$, cunoscând despre faptul că era obligat să verifice la ce categorie se atribuie mijlocul de transport, constatând că conducătorul acestuia pe nume Curleac Ruslan, a fost depistat în stare de ebrietate și că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 1,16 mg/l, iar potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 189 din 12.02.2014 fiind constatat, că în probele de sânge prelevat s-a depistat alcool etilic în cantitate de 3,1% echivalent a

3,1 g/l, ceea ce constituia potrivit art. 134¹² Cod penal, stare de ebrietate cu grad avansat și se califică drept infracțiune prevăzută la art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Fiind cunoscut cu faptul că urmărirea penală putea fi pornită doar pe una din probele prelevate și că materialele înregistrate în registrul nr. 2 cu nr. 308 al IP Leova, din 12 februarie 2014, urmau a fi remise organului de urmărire penală, acționând intenționat, având în atribuțiile de serviciu obligația privind depistarea, documentarea contravențiilor și combaterea infracțiunilor în limitele drepturilor acordate, având împuterniciri de a solicita și primi, în modul stabilit, informații și materiale necesare îndeplinirii obligațiilor de serviciu, fiind responsabil de respectarea legalității și aplicării actelor normative în procesul patrulării și documentării încălcărilor regulilor de circulație rutieră, cunoscând cu certitudine potrivit art. 424 Cod contravențional, dacă, în procesul examinării cauzei contravenționale, se constată că încălcarea conține elementele constitutive ale infracțiunii, agentul constatator remite materialele procurorului sau ofițerului de urmărire penală, după competență, iar potrivit pct. 26 al Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni, aprobată prin Ordinul interdepartamental al Procurorului General, Ministerului Afacerilor Interne, Directorului General al Serviciului Vamal, Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr. 121/254/286-O/95 din 18 iulie 2008, în cazul depistării nemijlocite a infracțiunii, fiind obligat să depună un raport pentru înregistrarea acestuia în Registrul nr. 1 și a remite materialele după competență ofițerului de urmărire penală, prin depășirea atribuțiilor de serviciu, folosindu-se de situația de serviciu, ascunzându-și propria îndeplinire necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, conștientizând caracterul acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Leova, a emis încheierea nr. 329 din 25.02.2014 cu privire la rezultatele examinării Raportului înregistrat în registrul nr. 2 cu nr. 308 al IP Leova, din 12 februarie 2014, invocând faptul că în acțiunile lui Curleac Ruslan, nu se prevăd elementele infracțiunii, astfel în calitate de agent constatator a întocmit în acest sens procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI 02 439658, calificându-i acțiunile lui Curleac R., locuitor al s. Borogani r-nul Leova în baza art. 233 alin. (3) Cod contravențional, expediindu-l pentru examinare în instanța de judecată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza de art. 328 alin. (1) Cod penal, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, exprimată prin săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nour I. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 10 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea

de dreptul de a ocupa anumite funcții publice în instituțiile de stat pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- nerecunoașterea vinei de către inculpat este o metodă de apărare, iar declarațiile acestuia urmează a fi apreciate critic;

- Nour I. a atentat la relațiile ce țin de buna organizare și desfășurare a activității autorității publice, precum și la relațiile ce țin de încrederea societății în organele autorității publice;

- analizând probele acumulate prin prisma coroborării lor, se constată, că Nour I. a comis infracțiunea prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal, fiind stabilită existența elementelor componente de infracțiune, astfel depășirea atribuțiilor de serviciu a fost comisă cu intenție, de o persoană cu funcție publică fiind imputabilă învinuitului;

- vina inculpatului este demonstrată prin probe administrate în cauză și anume: declarațiile specialistului Mazîlu I.; martorilor Plugaru M.; Curleac R.; Iuzu M.; procesul-verbal de ridicare din procesul penal nr. 20141560053 a copiei autentice a dosarului contravențional nr. 4-20/2014 pe numele lui Curleac R., hotărârea Judecătorei Leova din 21.04.2015; rechizitoriul întocmit de procurorul-adjunct al procurorului raionului Leova - Cernenchii O., pe cauza penală nr. 2015970075, cu învinuirea lui Curleac R. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal; copia autentică a dosarului contravențional nr. 4-20/2014 pe numele Curleac R., examinat de către Judecătoria Leova, în total pe 33 file; decizia Curții de Apel Cahul din 10.09.2015;

- la pronunțarea sentinței instanța de judecată nu a luat în considerație că Nour I. a acționat intenționat, fiind prejudiciată grav imaginea autorităților publice, ceea ce creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, astfel instanța nu a pătruns în esența acestor probleme;

- luând în considerație prevederile art. 7 al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. 357 din 13.05.2009, consideră eronată concluzia instanței, precum că organul de urmărire penală în cadrul urmăririi penale nu a dispus nici o expertiză auto-tehnică pentru stabilirea capacității cilindrice a motorului tractorului de model „Shibaura SP 1740”;

- instanța de judecată nu a luat în considerație că inculpatul dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile, le-a dorit și a admis, în mod conștient survenirea acestor urmări, iar ca rezultat au fost prejudiciate interesele publice, ca urmare a încălcării normelor imperative ale legilor, subminarea imaginii organelor publice și instituțiilor de stat, totodată fapta a fost comisă de inculpat în timpul exercitării unei funcții publice, circumstanță ce sporește gradul social-periculos al faptei comise.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 iunie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și de drept, întemeiat constatând

circumstanțele cauzei și anume, că fapta imputată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În opinia instanței de apel fiind audiați martorii Curleac R., Mazîlu I., Nour I. și cercetate materialele cauzei, întreaga acuzare adusă lui Nour I. nu s-a confirmat.

Instanța de apel a reținut, că lui Nour I. este incriminat că a stopat mijlocul de transport (tractor) de model „Shibaura”, cunoscând capacitatea cilindrică a acestui tractor, deși circumstanțele cauzei nu demonstrează acest fapt, deoarece acțiunile inculpatului se încadrează în limitele împuternicirilor legale, nefiind cazul depășirii atribuțiilor de serviciu, deoarece el nu cunoștea despre existența în acțiunile conducătorului mini-tractorului - Curleac R., a componentei de infracțiune.

Instanța de apel a stabilit, că depozițiile martorilor audiați în cauză, nu oferă informații suficiente în sprijinul acuzării, în sensul de a atesta că Nour I. ar fi comis depășirea în mod vădit a atribuțiilor de serviciu, întru-cât explicațiile făcute de martori sunt o analiză a procedurii de înregistrare a infracțiunilor, ce țin de conducerea în stare de ebrietate a mijlocului de transport, respectiv nu pot fundamenta o soluție de condamnare.

În viziunea instanței de apel, informația descrisă în certificatul nr. 2 din 07 august 2014, eliberat de specialistul Mazîlu I., este o informație generală, nefiind reflectată asupra tractorului de model „Shibaura SP 1740” și în special, care este capacitatea cilindrică a motorului acestuia.

Instanța de apel a considerat, că de către acuzator, în instanțele de fond, nu a fost demonstrat, precum că Nour I. cunoștea și trebuia să cunoască despre particularitățile specifice a mini-tractorului de model „Shibaura SP 1740” și care este capacitatea cilindrică a motorului acestuia, întru-cât s-a constatat că atât din declarațiile martorului Curleac R., care a explicat că nu cunoștea capacitatea cilindrică a acestui mini-tractor deoarece în factura, cecul și declarația vamală obținut la cumpărarea tractorului, nu a fost menționată capacitatea cilindrică, fapt demonstrat și de factura fiscală nr. 331224587 din 27 noiembrie 2012, bonul de plată și adeverința pentru mijlocul de transport importat din 08 octombrie 2012, prin care se confirmă că acesta este un tractor de model „Shibaura SP 1740-10327” fără a fi indicată capacitatea cilindrică a acestui tractor.

De asemenea, instanța de apel a reținut ca nefondate susținerile din apelul procurorului în sensul că Nour I., a comis infracțiunea cu intenție, care a atentat la relațiile ce țin de buna organizare și desfășurare a activității autorității publice, și învinuirea și-a găsit confirmare prin declarațiile martorilor, corpurilor delict, documentele și rezultatelor măsurilor speciale de investigații autorizate în cadrul cauzei penale.

Totodată, instanța de apel a notat, că mijlocul de transport de model „Shibaura SP 1740” a fost recunoscut ca corp delict, dar constatarea și reflectarea capacității cilindrice a motorului acestui mini-tractor nu a fost legal constatăta prin expertiză auto-tehnică, respectiv mini-tractorul de model „Shibaura SP 1740”, condus de Curleac R. la data de 12 februarie 2014, este mijlocul de transport cu capacitatea cilindrică mai mare de 50 cm³, care urmează a fi înmatriculată, iar pentru conducerea căruia este necesar deținerea permisului de conducere.

Mai mult ca atât, în opinia instanței de apel nu s-a demonstrat că Nour I. înțelegea că săvârșește o faptă prejudiciabilă, urmările faptei prejudiciabile și dorește sau admite survenirea urmărilor prejudiciabile, criteriile obligatorii a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Referitor la argumentele procurorului expuse în cadrul ședinței instanței de apel, precum că fapta inculpatului trebuie să fie calificată potrivit art. 313 Cod contravențional - săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, în viziunea instanței de apel nu sunt întemeiate, deoarece nu s-a demonstrat producerea daunelor intereselor publice.

Acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor și atribuțiilor acordate prin lege, se prezumă prin aceea că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu, astfel instanța de apel a reținut, că neremiterea de către Nour I. materialul registrului nr. 2 acumulat în speța cu Curleac R., organului de urmărire penală după competență și nedepunerea raportului pentru înregistrarea acestuia în Registrul nr. 1, nu constituie depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Astfel, instanța de apel a considerat, că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia, ca în temeiul art. 384-385, 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, al achita pe Nour I., de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, iar însuși prin faptul anulării (în revizuire) a hotărârii judecătorești pe dosarul contravențional nu rezultă despre vinovăția funcționarului, dar poate avea loc neglijența în serviciu în cazul îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate și argumentele apelului, precum că inculpatul a încălcat prevederile pct. 7 al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. 357 din 13.05.2009, inclusiv Hotărârea Guvernului nr. 1047 din 08.11.1999 „Cu privire la organizarea Sistemului informațional automatizat de căutare „Automobilul” în Registrul de Stat al transporturilor și introducerea testării a autovehiculelor și remorcilor acestora”, ce prevede că toate tractoarele și mini-tractoarele („mașini autopropulsate”) urmează a fi înmatriculate la I.S. „Intehagro” , întru-cât, încălcarea a astfel de acte normative nu au fost încriminate inculpatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința lui Nour I. să fie încetat din motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, în temeiul art. 30 Cod contravențional, deoarece a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale.

În motivarea recursului, invocă:

- din declarațiile martorului Curleac R., a specialistului Inspectoratului de Stat pentru supravegherea tehnică „Intehagro” Mazilu I., certificatului „Intehagro”,

procesului-verbal de examinare a obiectului din 09.09.2014, informației extrasă din internet f.d. 51-54, minitractorul de model Shibaura SP 1740, care aparține lui Curleac R. este o mașină autopropulsată și necesită înmatriculare de stat, de asemenea și conducătorul acesteia trebuie să dețină permisul de conducere de categoria respectivă;

- Nour I. în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu ca inspector de patrulare rutieră, la constatarea că Curleac R. conduce o mașină autopropulsată, fiind în stare de ebrietate alcoolică, concentrația alcoolului în aerul expirat - 1,16 mg/l și 3,1 g/l alcool în sânge, adică conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, nu a verificat prin acțiuni legale despre obligativitatea atât a înmatriculării minitractorului în cauză, cât și deținerea permisului de conducere și nu a remis materialele acumulate și actele de constatare organului de urmărire penală pentru examinarea conform art. 274 Cod de procedură penală;

- dacă fapta de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu nu implică producerea daunelor intereselor publice în proporții considerabile, răspunderea poate fi aplicată conform art. 313 Cod contravențional;

- după revizuirea procesului contravențional, Curleac R. a fost supus răspunderii penale pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, iar prin sentința Judecătorei Leova din 08.10.2015 a fost condamnat la 525 unități convenționale, astfel nu a avut loc încetarea procesului penal, liberarea de răspundere penală sau de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție sau din alte motive, nu au fost cauzate careva daune materiale.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

Din cuprinsul recursului declarat de către procuror se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 6), 8) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând textul recursului declarat, Colegiul penal constată, că recurentul pune la baza acestuia dezacordul cu aprecierea probelor administrate la dosar de către instanța de apel, astfel în opinia procurorului ele demonstrează indubitabil vinovăția lui Nour I. de comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional.

Din materialele cauzei se reține că Nour I. de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, *excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, exprimată prin săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.*

Prima instanță l-a achitat pe Nour I. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Hotărârea primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Nour I. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, însă la etapa judecării cauzei în instanța de apel, procurorul s-a dezis de învinuirea adusă lui Nour I. în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, solicitând ca procesul penal în privința lui Nour I. să fie încetat din motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, în temeiul art. 30 Cod contravențional, deoarece a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale.

Astfel, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, corect a respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței atacate fără modificări, decizia instanței de apel cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, precum că fapta lui Nour I. nu întrunește nici elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și nici ale contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de procuror și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, astfel respectând prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

De asemenea, recurentul critică hotărârea adoptată de instanța de apel din motiv că aceasta nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, astfel în opinia procurorului, ele demonstrează vinovăția lui Nour I. în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional.

În primul rând, relevant este de menționat, că chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării recursului. Deci, pentru a constitui temei de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă

parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecătii, după verificarea actelor cauzei, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal specifică, că această instanță corect a ajuns la concluzia despre menținerea sentinței de achitare a lui Nour I. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și just a respins solicitarea procurorului, precum că fapta lui Nour I. urmează a fi calificată conform art. 313 Cod contravențional, evaluând probele administrate în cauză în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală. Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, subsidiar verificând materialele dosarului specifică, că judecând apelul declarat, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței. Toate probele prezentate primind o evaluare la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma criticii formulate, în sensul că Nour I. este vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, Colegiul o apreciază ca neîntemeiată, deoarece instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor.

Astfel, cu referire la argumentele recurentului, precum că din declarațiile martorului Curleac R., a specialistului Inspectoratului de Stat pentru supravegherea tehnică „Intehagro” Mazilu I., certificatului nr. 2 din 07.08.2014 a „Intehagro”, procesului-verbal de examinare a obiectului din 09.09.2014, informației extrasă din internet f.d. 51-54, minitractorul de model Shibaura SP 1740, care aparține lui Curleac R. este o mașină autopropulsată și necesită înmatriculare de stat, precum și conducătorul acesteia trebuie să dețină permisul de conducere de categoria respectivă, instanța de recurs le consideră nefondate. La acest capitol, Colegiul penal reține, că asupra declarațiilor martorilor audiați în cauză instanța de apel în motivarea soluției sale just a reținut, că aceștia nu oferă informații suficiente în sprijinul acușării, în sensul de a atesta că Nour I. ar fi comis depășirea în mod vădit a atribuțiilor de serviciu, întru-cât explicațiile făcute de martori sunt o analiză a procedurii de înregistrare a infracțiunilor ce țin de conducerea în stare de ebrietate a mijlocului de transport, respectiv ele nu pot fundamenta o soluție de condamnare.

De asemenea, ce ține de certificatul nr. 2 din 07.08.2014 eliberat de specialistul Mazîlu I., instanța de apel corect s-a expus, precum că informația prezentată în acest certificat este o informație generală, nefiind reflectată asupra tractorului de model „Shibaura SP 1740” și în special, care este capacitatea cilindrică a motorului acestuia. Totodată, instanța de apel a menționat că nu a fost demonstrat, precum că Nour I. cunoștea și trebuia să cunoască despre particularitățile specifice a mini-

tractorului de model „Shibaura SP 1740” și care este capacitatea cilindrică a motorului acestuia, întru-cât cu certitudine și veridic s-a constatat, că atât din declarațiile martorului Curleac R., care a explicat că nu cunoștea capacitatea cilindrică a acestui mini-tractor deoarece în factura, cecul și declarația vamală obținute la cumpărarea tractorului, nu a fost menționată capacitatea cilindrică, fapt demonstrat și de factura fiscală nr. 331224587 din 27 noiembrie 2012, bonul de plată și adeverința pentru mijlocul de transport importat din 08 octombrie 2012, prin care se confirmă că mijlocul de transport este un tractor de model „Shibaura SP 1740-10327” fără a fi indicată capacitatea cilindrică a acestui tractor.

De asemenea, mijlocul de transport - tractorul de model „Shibaura SP 1740” a fost recunoscut ca corp delict, dar constatarea și reflectarea capacității cilindrice a motorului acestui mini-tractor nu a fost legal constatăată prin expertiză auto-tehnică.

Cât privește argumentul recurentului, precum că Nour I. nu a verificat prin acțiuni legale despre obligativitatea înmatriculării mini-tractorului și deținerea permisului de conducere, și nu a remis materialele acumulate și actele de constatare organului de urmărire penală pentru examinarea conform art. 274 Cod de procedură penală, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 53 în decizie se motivează corespunzător, că nu pot fi admise argumentele procurorului, precum că fapta inculpatului trebuie să fie calificată potrivit art. 313 Cod contravențional, deoarece acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor și atribuțiilor acordate prin lege, se prezumă prin aceea că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu, astfel neremitarea de către Nour I. materialul Registrului nr. 2, acumulat în speța cu Curleac R., organului de urmărire penală după competență și nedepunerea raportului pentru înregistrarea acestuia în Registru nr. 1, nu constituie depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Ce ține de motivul invocat de procuror, precum că după revizuirea procesului contravențional, Curleac R. a fost supus răspunderii penale pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și prin sentință Judecătorei Leova din 08.10.2015 a fost condamnat la 525 unități convenționale, Colegiul penal constată că acest argument de asemenea nu poate răsturna soluția de achitare dispusă în prezenta speță, deoarece prin aceasta nu se confirmă vinovăția lui Nour I.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a expus asupra tuturor probelor, ilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate, luând în considerație și faptul că procurorul s-a dezis de învinuirea adusă lui Nour I. în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, solicitând ca procesul penal să fie încetat din motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 313 Cod contravențional, evaluând conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea unor probe și respingerea altora conform art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. Astfel, Colegiul penal statuează, că nu se constată prezența a careva dubii privind nevinovăția lui Nour I., în săvârșirea acțiunilor

incriminate lui.

Totodată, potrivit recursului declarat, Colegiul penal reține că procurorul invocă pur formal și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală–*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, astfel, instanța de recurs ține să menționeze că acest temei pentru recurs nu este incident în speța dată, deoarece încadrarea juridică stabilită de către organul de urmărire penală, după caz, prevederile art. 328 alin. (1) Cod penal, nu au fost reîncadrate de către instanțele de judecată în prevederile altui articol, mai mult ca atât inculpatul a fost achitat de învinuirea adusă în baza acestui articol, ceea ce presupune reabilitarea deplină a acestuia. De asemenea, este alogică și invocarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală– *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, deoarece după cum s-a menționat mai sus, Nour I. a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, iar acuzatorul de stat în cadrul examinării cauzei în instanța de apel practic s-a dezis de învinuirea adusă inculpatului, solicitând atragerea ultimului la răspundere contravențională.

În aceste condiții, instanța de recurs, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Nour Ion Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 21 decembrie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie